

Finglass & gofika

Visst fan är det viktigt med energiintag för att hålla glykogendepåerna på bra nivåer under ett långt cykeläventyr. Man vill ju inte "bonka" när larmet kommer och det ska cyklas sju mil på tre timmar. Men att prioritera Annas bageri framför Nabben kan stå sig dyrt, det ska gudarna veta. Nåväl, att cykla runt i Sverige i nio månader, varav två vändor i södra Sverige, bjuder på så mycket mer än bara naturupplevelser och fåglar. Jag har alltid varit svag för gofika och schysst glass och vad vore ett äventyr utan dessa ingredienser? Ställde tidigt in siktet på kvalitet framför kvantitet. Och som jag njutit. Prövat så fantastiskt mycket god lokalt tillverkad glass, gräddglass och gelato. Bland styckeglass har jag hållit mig till Klings från Mariestad och OTTO & Glassfabriken, med vardera tre delikata stora strutar. Att hitta Klings glass långt utanför dess egentliga utbredningsområde kan göra ens dag, såsom på Getteröns Naturrum, Hammenhög och Söderåkra. Men det är den riktiga finglassen jag uppskattar mest. Glassens Mecka var utan tvekan Kiviks hamn i juli med minst sju olika glassmakare, där jag testade Oskars Gelato efter tips från vännen Bertil. Götlundas glass mellan Arboga och Örebro var outstanding och

deras persikaglass intog en orubblig 1:a-plats. Det blev flera besök på Glassmakeriet i Ystad, Vanilj & Choklad i Höganäs samt Augustas glassmejeri i Höllviken. Under värmeböljan och färden ner mot Västkusten i juli blev det väääldigt mycket glass. Semester! Det blev för mycket och gränsade till det slentrianmässiga. Beslutade därför att bara avnjuta finglass när jag hade något att fira. Falsterbo bjöd på otroligt mycket björnbär, jag plockade varje kväll till frukost i en månads tid. En höjdpunkt var när jag blev inbjuden till Kalle och Lena i Falsterbo för att avnjuta Lenas egengjorda björnbärsglass. Förvånande att Augustas i Höllviken aldrig gjorde björnbärsglass, då de bjöd på en hel del udda smaker, bland annat lavendel. Jag är sober, men är ingen sorbet-kille. Trots detta testade jag en del sorbet, mest av misstag, då glassbunkarna var dåligt uppmärskade. Blev havtorn och rabarber på Augustas, men smått besviken när man väntar sig en len gelato. Topp-tre-lista bland testade sorbetglassar: 1) kanel/äpple 2) lime/basilika och 3) choklad. Det avgjort mysigaste glasstället var Café Sjöparken i Vegby, där Långårdhs glass görs. Där jag blev en timma och pratade glass med ägaren Eva, som gladeligen bjöd på råd och grundrecept.

Mina fyra mest frekvent använda sökord på Google under 2025 var tveklöst följande: café, konditori, buffé och – under sommarhalvåret – gelato. Utifrån Googles presentation av bilder, betyg och omdömen var det ofta möjligt att sälla och hitta en potentiella pärla. Av någon anledning blev det aldrig så att jag räknade de högkvalitativa gifikorna längs min färdväg, men jag minns huvudelen av de i mitt tycke bästa fiken, väl medveten om att jag missat en hel del schyssta fik. Tacksamt nog är många av mina löpar- och skådarvänner dedikerade fikaentusiaster och fick av dem många goda tips. Satsade på kvalitet framför kvantitet, även om det rätt ofta blev kvalitativ kvantitet. Utomstående kan nog få för sig att jag glasade runt på två hjul och fikade mig genom Sverige. Så var det nu inte, men vad fan, varje fika kan potentiellt vara ens sista. Vore smått kriminellt att cykla förbi ett konditori med anor. Ja, som till exempel när jag en svinkall marsnatt cyklade omkring i skogarna utanför Norberg på jakt efter pärluggla. Tre stycken hade spelat i området några dagar tidigare. Knäpptyst. Skrämda slag på en mård. Pyspunka på det. Hittade en plätt utanför Norberg. Sov under bar himmel. Frukost och slangbyte på morgonen. Norberg? Låg det inte ett anrikt konditori där. Som brann ner? Googlade: "Elsa Andersson konditori, Öppnar om 25 minuter". Återuppbyggt. Ingen latte men hederligt kaffe från en kopparkittel. Hög mysfaktor med goda bakverk. Najs!

Försöker dra mig till minnes alla fiken. Kollar igenom fotoarkivet. Ler, men minns inte vad allt smakade, utom att det var gott och ibland fantastiskt gott. Man ska förtjäna en fika, antingen fira en tung art eller efter en lång dag på cykeln. Kanske är det så att en fika smakar som bäst, själsigt, efter många mil i miserabelt pissväder.

Några av mina absoluta favoritfik under äventyret som följer: Annas Bageri i Höllviken, vilket är förenat med så mycket minnen, särskilt filialen de hade i Skanör på 70-talet. Stålboms konditori i Falkenberg med fin trädgård. Café Sött och Salt i Kristianopel, vackert vid hamnen. Bageri 96° i Västervik med continental plaza. Nämda Elsa Anderssons. Fjällkonditoriet i Oviken, den fikan satt fint i den överjävliga motvinden. Det blev många besök på Mormors Stenugnsbageri och kaffestuga i Stora rör. Satt fint med exklusiv fika tillsammans med Göran Ekström efter roddturerna över Kalmarsund. Och vilken lyx med sträckskådnig vid Stora rör på hösten och bara glida över till fiket och beställa en latte. Conditori Duvander i Kristianstad var ett fint gammalt fik. Och visst var det vmodigt att besöka Havtornsgården på Öland en sista gång i höstas innan de stängde för gott. Havtornstårta och kaffe i trädgården såklart. Och slutligen, sparade det bästa fiket till sist: Väderstads Centralkonditori. Sista november och kylslaget regn. Kaffe, wiener-98 och delikat pistagemazarin. Så jävla gött! Bästa mysfaktorn. Prisvärt!

